

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Z. Talpalaru

Dosar nr. 3a-130/19 (02-3a-1638-22012019)

D E C I Z I E

26 martie 2019
Chișinău

m u n .

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului

Angela Bostan

Judecătorii
Negru

Anatol Pahopol și Veronica

Grefier

Marina Samatiuc

examinînd în ședință de judecată publică, cererea de apel înaintată de Consiliul Concurenței împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Consiliul Concurenței privind constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 07.09.2017, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5792,00 lei,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 23 octombrie 2017, avocatul Vasili Ciuperca, în interesele AO

"Juriștii Pentru Drepturile Omului" a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul Concurenței solicitând instanței constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017, obligarea Consiliului Concurenței să furnizeze informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017 (f.d.1-3).

Ulterior, în cadrul procesului, avocatul Vasili Ciuperca, în interesele AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului" a solicitat instanței și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 792, 00 lei (f.d.79).

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la data de 07 septembrie 2017 AO "Juriștii pentru Drepturile Omului", conducându-se de prevederile legislației în materie de acces la informație, a solicitat pîrîtului, să ofere următoarele informații de interes public: 1) lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art.77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada 01.01.2013 - 01.08.2017; 2) copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr.73/l); 3) lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01.01.2015 - 01.08.2017 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte; 4) informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective.

Prin răspunsul recepționat la data de 26 septembrie 2017, Consiliul Concurenței a refuzat în eliberarea informațiilor solicitate, invocînd că, informația dată poate fi accesată pe pagina oficială a Consiliului Concurenței.

Invocînd prevederile art.11 al Legii privind accesul la informație, califică reclamantul răspunsul în cauză ca fiind drept unul ilegal și neîntemeiat.

Totodată, făcînd referire la prevederile art.21 din aceeași lege, indică că, Consiliul Concurenței, în esență, a refuzat furnizarea informației solicitate de AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului", în lipsa unor motive întemeiate, ilegal refuzînd eliberarea informației solicitate pe motivul că aceasta este deja publicată, indicînd sursa unde informația poate fi găsită, astfel încălcînd dreptul de acces la informație al AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului".

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, s-a admis acțiunea, s-a constatat încălcarea dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017; s-a obligat Consiliul Concurenței să furnizeze informația solicitată de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017 și s-a încasat de la Consiliul Concurenței în beneficiul AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" suma de 5 792, 00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică (f.d.98-103).

Solicitarea apelantului:

La data de 09 iulie 2018, Consiliul Concurenței a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d.95).

Termenul de declarare a apelului:

Conform art.358 alin.(1) CPC, hotărârile pronunțate în primă instanță de judecătoria pot fi atacate cu apel la curțile de apel de drept comun.

Potrivit art.360 alin.(1) CPC, sînt în drept să declare apel: a) părțile și alți participanți la proces; b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este împuternicit în modul stabilit de lege; c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În conformitate cu prevederile art.362 alin.(1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele pricinii urmează că, hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 19 iunie 2018 (f.d.93), iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 09 iulie 2018 (f.d.95), fapt care denotă că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat.

Comunică că, intimatul s-a adresat la Consiliul Concurenței cu cererea nr. 58/2017 din 07 septembrie 2017, prin care a solicitat prezentarea următoarelor informații: lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art. 77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate în perioada 01 ianuarie 2013-01 august 2017; copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73/1); lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01 ianuarie 2015 - 01 august 2017 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte; informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective.

Prin scrisoarea nr. SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017, apelantul a informat intimatul că informațiile solicitate, cu excepția celor confidențiale sau care reprezintă date cu caracter personal, pot fi găsite pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței www.competition.md, care, de altfel, corespunde legislației cu privire la transparența în procesul decizional, totodată, fiind recomandate unele link-uri utile.

Invocă apelantul dezacordul cu soluția instanței de fond precum că prin răspunsul Consiliului Concurenței din 22 septembrie 2017, nu a fost furnizată intimatului informația cerută, deoarece răspunsul expediat nu conține informația solicitată și nici răspuns la întrebările adresate conform cerințelor din cererea adresată, deoarece în pricină nu s-a demonstrat că divulgarea informațiilor solicitate poartă indiscutabil un caracter limitat în condițiile art. 7 al. (1) lit. b) din Legea privind accesul la informație.

Consideră apelantul că, constatarea instanței de fond precum că, Consiliul Concurenței nu a justificat în modul stabilit refuzul privind eliberarea informației solicitate de către intimat este eronată și nefondată, deoarece prin răspunsul oferit de către Consiliul Concurenței, prin scrisoarea nr.

SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017, intimată i-a fost explicată modalitatea prin care poate lua cunoștință cu informațiile solicitate, inclusiv Deciziile Consiliului Concurenței prin care au fost sancționate persoanele juridice din Republica Moldova în conformitate cu art.77 din Legea concurenței în perioada 01 ianuarie 2013 - 01 august 2017, fiind indicată adresa de pe pagina web a Consiliului Concurenței unde pot fi găsite aceste informații solicitate.

Relevă apelantul că, lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art.77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor precum și informațiile cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective, pot fi vizualizate pe pagina web a Consiliului Concurenței la compartimentul Transparenta/Rapoarte-anuale/Rapoarte financiare, fapt despre care a fost informat reclamantul/intimat prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017. Or, de competența Consiliului Concurenței nu ține acumularea veniturilor la bugetul de stat și respectiv nu este obligat să țină evidența separată a sumelor amenzilor aplicate pe fiecare categorie de încălcare a Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Cu referire la contractarea experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), menționează apelantul că Consiliul Concurenței a aplicat la proiecte și programe internaționale, cum ar fi: CEP-II Ameliorarea Competitivității, Banca Mondială, Suport pentru Consiliul Concurenței, TAIEX Regional la care, Consiliul Concurenței a participat în calitate de beneficiar și nu a achitat și atras nemijlocit experți internaționali sau naționali.

Cu referire la copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73/1) și la lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01 ianuarie 2015 - 01 august 2017 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii, făcând referire la art.7 alin.(1), (2), art.11 alin.(1) pct.3) din Legea privind accesul la informație, susține că această informație poate fi atribuită la categoria informațiilor confidențiale care țin de administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor, conform art. 7 alin. (2) lit. b) al Legii privind accesul la informație.

În acest sens, prin scrisoarea nr. SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017, intimatului i-a fost explicată modalitatea prin care poate lua cunoștință cu informațiile solicitate, cu excepția celor confidențiale sau care reprezintă date cu caracter personal.

Respectiv, consideră că obligarea Consiliului Concurenței să prezinte repetat aceleași informații este neîntemeiată, în condițiile în care legea în acest sens nu a suportat modificări.

Totodată, invocând prevederile art.1, art.11 al Legii nr.171 din 06.07.1994 cu privire la secretul comercial, susține apelantul că, contractul de locațiune a spațiului în care își desfășoară activitatea Consiliul Concurenței, reprezintă o informație cu accesibilitate limitată, având în vedere că conține informații ce constituie secret comercial.

Tot aici, cu referire la argumentele instanței de fond referitoare la prezentarea listei nominale a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01 ianuarie 2015 - 01 august 2017 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii, făcând referire la prevederile art.3 - 5 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011, susține apelantul că reprezintă o interpretare eronată a normelor de drept materiale prevăzute de Legea privind accesul la informație nr. 982/2000 din 11 mai 2000. Or, potrivit scrisorii Centrului Național pentru Prelucrarea Datelor cu Caracter Personal nr. 04-05/1174 din 31 mai 2018, lista angajaților unei autorități publice, care au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte, reprezintă date cu caracter personal în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

De asemenea, făcând referire la prevederile art.23 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, indică că în vederea prelucrării datelor cu caracter personal persoanele interesate urmează a fi înregistrate în calitate de operatori de date cu caracter personal, respectiv să notifice Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, iar conform art. 23 alin. (8) din aceeași lege, la notificarea primară, fiecare operator primește un număr de înregistrare care se indică pe toate actele prin care datele cu caracter personal sunt colectate, stocate sau transmise.

În acest context, susține apelantul că instanța de fond a ignorat lipsa probelor care ar confirma că intimatul ar avea calitatea de operator de date cu

caracter personal și eronat a interpretat aplicarea art.10 alin.(2) din Legea privind accesul la informație indicând că "reclamanta este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate". Or, acest articol nu poate fi aplicabil în situația în care este solicitată divulgarea unor date cu caracter personal deoarece, conform art.11 alin.(2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, informația despre viața privată și de familie a persoanei publice sau celei ce exercită o funcție publică, poate fi dezvăluită doar dacă prezintă un interes public. Astfel, este necesar a exista un interes al societății și nu simpla curiozitate a indivizilor față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, nu trezesc interesul societății sau al unei părți al ei.

Mai consideră relevant apelantul la acest capitol că, potrivit raționamentelor CEDO, persoanele publice trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât persoanele obișnuite și gradul accesibil de cercetare mai atentă urmează să fie cu atât mai mare cu cât figura publică în cauză și informația ce se dezvăluie sunt mai importante. Dimpotrivă, în partea ce ține de informațiile din dosarul personal privitor la starea de sănătate, sancțiuni disciplinare, nivelul de salarizare, etc. trebuie să existe anumite garanții că acestea nu vor fi dezvăluite neargumentat părților, fiind evaluat de angajator fiecare caz în parte prin prisma normelor legale.

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantului a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia. Suplimentar a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a încasat cheltuielile de asistență juridică, care reprezintă o sumă foarte mare, exagerată în raport cu complexitatea cauzei date în legătură cu ce solicită diminuarea acestei sume.

Reprezentantul intimatului, în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Totodată, prin referința prezentată, reiterând circumstanțele de fapt și de drept expuse în motivarea cererii de chemare în judecată, a comunicat suplimentar intimatul că, prin răspunsul enunțat, Consiliul Concurenței în calitate de furnizor de informații oficiale, a refuzat în furnizarea informațiilor solicitate de asociația intimată.

Prin urmare, consideră intimatul refuzul Consiliului Concurenței în furnizarea informațiilor solicitate, ca fiind unul neîntemeiat și ilegal, or, conform prevederilor art. 11 din Legea privind accesul la informație, "Furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat: să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra

chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal, precum și să garanteze liberul acces la informație”.

Referitor la solicitările conținute în pct. 1 și 4 din cererea privind accesul la informație nr. 58/2017 din 07.09.2017 și anume prezentarea - “Listei persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art. 77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada 01.01.2013 - 01.08.2017” și “Informațiile cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective”, instituția apelantă a indicat atît în răspunsul din 22.09.2017, cît și în cererea de apel că, informațiile respective pot fi găsite pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței: www.competition.md.

La acest capitol menționează intimatul că, consideră ilegal și neîntemeiat refuzul instituției apelante, de a furniza informațiile solicitate, pe motiv că aceste informații, sunt disponibile în mod public și anume pe pagina oficială web al Consiliului Concurenței. Răspunsul trebuie să fie concret și să se refere nemijlocit la obiectul cererii, fiind inadmisibil un răspuns evaziv, incomplet sau numai diriguitor, dar nu concretizat.

Referitor la solicitarea conținută în pct. 2 din cererea privind accesul la informație și anume solicitarea de a fi prezentată “Copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 73/1)”, instituția apelantă a refuzat în prezentarea acestei informații, mai mult ca atît, în mod ilegal și arbitrar atribuind-o la categoria informațiilor cu accesibilitate limitată, invocîndu-se că conține informații ce constituie “secret comercial”.

Notează la acest aspect intimatul că, un contract de locațiune încheiat între o autoritate publică și între o altă persoană fizică sau juridică, pe bani publici, nu poate să includă secrete tehnice sau comerciale, aspecte confidențiale ale ofertelor, or, instituția apelantă urma să acționeze în conformitate cu prevederile art.7 alin.(3) din Legea privind accesul la informație.

Totodată, cu referire la al treilea punct din cerere privind accesul la informație și anume, solicitarea de a fi prezentată “Lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01.01.2015 - 01.08.2017, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la

salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte”, instituția apelantă de asemenea a refuzat în prezentarea acestei informații, indicând în mod ilegal și neîntemeiat că această informație este cu accesibilitate limitată, deoarece constituie informație privind viața privată a persoanei (date cu caracter personal) și că accesul la aceste informații se efectuează doar cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Menționează la acest capitol intimatul că, făcând referire la prevederile art. (5), alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, art. 2 din Legea privind Libertatea de exprimare că, datele de identificare ale unui funcționar public (numele prenumele acestuia) nu se încadrează în noțiunea de “viață privată” și prin urmare, aceste informații au un caracter public. Or, în cazul în care se invocă o limitare/restricție în exercitarea dreptului de acces la informație, furnizorul de informații este obligat să demonstreze că: 1. Limitarea este prevăzută de lege; 2. Limitarea protejează un interes legitim; 3. Limitarea este necesară într-o societate democratică, fapt care nu a fost demonstrat de apelant.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind explicațiile părților și studiind materialele dosarului, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, în raport cu argumentele invocate, Colegiul civil consideră apelul declarat întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 lit. b) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să modifice hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (3) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor

motivelor invocate în apel.

Din actele pricinii urmează că, la data de 23 octombrie 2017, avocatul Vasili Ciuperca, în interesele AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului" a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul Concurenței solicitând instanței constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017, obligarea Consiliului Concurenței să furnizeze informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017 (f.d.1-3).

Ulterior, în cadrul procesului, avocatul Vasili Ciuperca, în interesele AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului" a solicitat instanței și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 792, 00 lei (f.d.79).

Judecând pricina în fond prima instanță, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, s-a admis acțiunea, s-a constatat încălcarea dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017; s-a obligat Consiliul Concurenței să furnizeze informația solicitată de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017 și s-a încasat de la Consiliul Concurenței în beneficiul AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" suma de 5 792, 00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică (f.d.98-103).

Conform art.117 alin.(1) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data de 07

septembrie 2017, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" i-a cerut Consiliului Concurenței să ofere următoarele informații de interes public:

1) Lista persoanelor juridice din RM, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art.77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada 01.01.2013 -01.08.2017;

2) Copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73/1);

3) Lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01.01.2015 - 01.08.2017, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte;

4) Informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective (f.d.4).

Prin răspunsul nr. SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017, Consiliul Concurenței a informat AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" că, toate informațiile solicitate, cu excepția celor confidențiale sau care reprezintă date cu caracter personal, se pot găsi pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței www.competition.md, care de altfel, corespunde legislației cu privire la transparența în procesul decizional (f.d.5). Totodată, pentru o informare mai rapidă, Consiliul Concurenței a recomandat solicitantul informației anumite link-uri utile (f.d.5).

În virtutea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000 Colegiul reține:

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa

instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;

b) subdiviziunile autorităților publice;

c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi **și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.**

Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt:

a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri - în condițiile art.14 al prezentei legi;

Articolul 16. Depunerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ.

(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Totodată, conform art.21 alin.(1) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atît pe cale extrajudiciară, cît și direct în instanța de contencios

administrativ competentă.

Raportînd normele de drept sus-indicate la circumstanțele pricinii, Colegiul civil atestă că, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" este subiect cu drept de sesizare a instanței de contencios administrativ, obiect de examinare a prezentei pricini constituie pretențiile formulate în temeiul Legii cu privire la accesul la informație, care în baza legii nu sînt condiționate de respectarea procedurii prealabile. Or, apărarea dreptului de acces la informație în instanța de contencios administrativ este prevăzută direct în lege.

În conformitate cu prevederile art.34 alin.(1), (2) din Constituția RM, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sînt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Potrivit art.4 alin.(1), (2) al Legii nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale. Exercițarea drepturilor prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol poate fi supusă unor restricții pentru motive specifice, ce corespund principiilor dreptului internațional, inclusiv pentru apărarea securității naționale sau vieții private a persoanei.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, în sensul prezentei legi, informații oficiale sînt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Potrivit art.12 alin.(1) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, informațiile oficiale vor fi puse la dispoziția solicitanților în baza unei cereri scrise sau verbale. Potrivit alin.(4) al aceluiași articol, cererea poate fi înaintată verbal în cazurile în care este posibil răspunsul pozitiv, cu satisfacerea imediată a cererii de furnizare a informației. În cazul în care furnizorul intenționează să refuze accesul la informația solicitată, el va informa solicitantul despre aceasta și despre posibilitatea depunerii unei cereri scrise.

Conform art.13 alin.(1) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, modalitățile accesului la informațiile oficiale sînt:

a) audierea informației pasibile de o expunere verbală;

b) examinarea documentului (unor părți ale acestuia) la sediul instituției;

c) eliberarea copiei de pe documentul, informația solicitată (de pe unele părți ale acestora);

d) eliberarea copiei traducerii documentului, informației (unor părți ale acestora) într-o altă limbă decât cea a originalului, pentru o plată suplimentară;

e) expedierea prin poștă (inclusiv poșta electronică) a copiei de pe document, informație (de pe unele părți ale acestora), copiei de pe traducerea documentului, informației într-o altă limbă, la cererea solicitantului, pentru o plată respectivă.

Conform art.15 alin.(1) - (3) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare. Cererile respective vor fi examinate și satisfăcute de funcționarii publici responsabili de furnizarea informațiilor. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora.

La caz, Colegiul civil notează că, informația solicitată de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017, constituie informație oficială aflată în posesia și la dispoziția furnizorului de informații - Consiliul Concurenței, fapt care încubă în baza legii obligația ultimului de a examina solicitarea petiționarului de acces la informație și de a-i comunica acestuia informația solicitată ori rezultatul examinării cererii sale. Or, în cadrul examinării cauzei, inclusiv prin copia răspunsului nr. SSP-13/19-2170 din 22.09.2017 comunicat de Consiliul Concurenței la cererea AO "Juriștii pentru Drepturile Omului", se confirmă faptul că anume apelantul este posesorul informației solicitate de către intimat, respectiv, anume acestuia îi revine obligațiile furnizorului de informații oficiale stabilite prin lege.

Conform art.10 al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Potrivit art.11 alin.(1) pct.1), 2) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat : 1) să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; 2) să garanteze liberul acces la informație.

Potrivit alin.(2) lit.a) - d) al aceluiași articol, în scopul garantării liberului acces la informațiile oficiale, furnizorul de informații: a) va asigura un spațiu amenajat pentru documentare, accesibil solicitanților; b) va numi și va instrui funcționarii responsabili pentru efectuarea procedurilor de furnizare a informațiilor oficiale; c) va elabora, în conformitate cu prezenta lege, regulamente cu privire la drepturile și obligațiile funcționarilor în procesul de furnizare a documentelor, informațiilor oficiale; d) va acorda asistența și sprijinul necesar solicitanților pentru căutarea și identificarea informațiilor.

Alineatul (5) al aceluiași articol, statuează că, în scopul asigurării transparenței activității instituțiilor, eficientizării accesului la informație, creării condițiilor pentru căutarea, identificarea operativă a documentelor și informațiilor, autoritățile publice, instituțiile publice vor edita, cel puțin o dată pe an, îndrumare ce vor conține liste ale dispozițiilor, hotărârilor, altor documente oficiale, emise de instituția respectivă, și domeniile în care poate furniza informații, vor pune la dispoziția reprezentanților mijloacelor de informare în masă date oficiale despre propria activitate, inclusiv despre domeniile în care poate furniza informații.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Colegiul civil reține că, furnizorul de informații oficiale este obligat să garanteze accesul liber la informațiile solicitate, oferind orice informație solicitată și nu poate fi îngrădit acest drept decât în condițiile legii, în privința informațiilor expres stabilite în lege ca având acces limitat.

În conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) - (3) al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, **cu excepția** :

a) informațiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege

organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor și/sau securității Republicii Moldova;

b) informațiilor confidențiale din domeniul afacerilor, prezentate instituțiilor publice cu titlu de confidențialitate, reglementate de legislația privind secretul comercial, și care țin de producție, tehnologie, administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor;

c) informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal;

d) informațiilor ce țin de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informații ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfășurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă și imparțială a cazului său, ori ar pune în pericol viața sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislație;

e) informațiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigații științifice și tehnice și a căror divulgare privează autorii investigațiilor de prioritatea de publicare sau influențează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege.

Dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sînt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicîndu-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: "secret de stat", "secret comercial", "informație confidențială despre persoană". Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege.

Totodată, alin.(4) al aceluiași articol, stabilește că, **nu se vor impune restricții ale libertății de informare decît dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică** pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decît interesul public în cunoașterea informației.

Colegiul civil remarcă că, informația care are acces limitat și în privința căreia furnizorul de informații poate îngreuna accesul solicitanților, este enumerat exhaustiv în lege. În toate celelalte cazuri, furnizorul de informații este obligat de a comunica solicitantului informația solicitată, dacă aceasta se află în posesia sa, fără a solicita solicitantului justificarea solicitării informației. Or, prin prisma alin.(4) al articolului sus-citat, coroborat cu prevederile art.24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, furnizorul de informații are obligația de a demonstra, în instanța care judecă îngreunarea dreptului de acces la informație, că nefurnizarea informației solicitate în speță, este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației.

La caz, prin cererea nr.58/2017 din 07.09.2017 intimatul a solicitat apelantului informație care nu cade sub incidența art.7 sus-indicat care stabilește expres informația cu acces restrâns. Cu toate acestea, prin răspunsul nr. SSP-13/19-2170 din 22.09.2017, fără a indica direct norma de drept care limitează accesul solicitantului la informația concret solicitată, apelantul nu a comunicat informația solicitată, limitându-se doar la recomandarea unor surse electronice.

Astfel, în lipsa întrunirii condițiilor prevăzute de lege pentru restricția dreptului de acces la informație, Colegiul civil conchide că Consiliul Concurenței a încălcat dreptul AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informație. Or, în baza legii, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" este absolvit de obligația de a justifica solicitarea informației în cauză și tot prin lege este stabilită obligația furnizorului de informație de a furniza informația solicitată fără careva restricții, în pricină, fiind lipsă careva excepții stabilite de lege.

La acest capitol, argumentul apelantului potrivit căruia, informația solicitată parțial constituie informație cu acces restrâns prin prisma Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal, Colegiul civil îl reține ca fiind neîntemeiat, or, prin scrisoarea nr.04-05/1174 din 31.05.2018, remisă Consiliului Concurenței pe marginea demersului prin care a solicitat opinia referitor la catalogarea unor informații drept date cu caracter personal în sensul Legii nr.133 privind protecția datelor cu caracter personal, reieșind din competențele funcționale, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, făcând referire la art.3 al Legii nr.133 privind protecția datelor cu caracter personal, care definește noțiunea de date cu caracter

personal, ca fiind orice informație referitoare la o persoană fizică identificată ori identificabilă, la art.4 din Regulamentul (U.E.) 2016/679 Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice, comunică că, lista angajaților unei autorități publice, care au beneficiat de sporuri, adausuri, suplimente la salariu de bază și/sau premii cu indicarea fiecărui angajat, reprezintă date cu caracter personal în sensul Legii nr.133 privind protecția datelor cu caracter personal, însă, în pofida acestui fapt, făcînd referire la prevederile Legii cu privire la libertatea de exprimare, indică despre ingerința admisibilă în sfera datelor cu caracter personal al persoanelor publice, care au admis această ingerință la momentul ocupării funcției publice, în scopul asigurării unei transparențe și responsabilități din partea organului public (f.d.69-70, 71).

Prin urmare, prin scrisoarea în cauză, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal admite comunicarea informației privind lista angajaților unei autorități publice, care au beneficiat de sporuri, adausuri, suplimente la salariu de bază și/sau premii cu indicarea fiecărui angajat.

Totodată, argumentul apelantului potrivit căruia, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" nu a demonstrat că ar fi înregistrat ca operator al datelor cu caracter personal, Colegiul civil de asemenea îl reține ca fiind neîntemeiat, deoarece, acest fapt nu se impune în circumstanțele în care informația solicitată poate fi comunicată în baza legii, reprezintă interes public. Or, informația despre angajații autorității publice, nu cade sub incidența art.7 al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, iar prin prisma Legii nr.133 privind protecția datelor cu caracter personal în coraborare cu prevederile Legii privind libertatea de exprimare, aceasta poate constitui o informație de interes public și urma a fi comunicată.

De asemenea, argumentul apelantului potrivit căruia, informația solicitată parțial constituie secret comercial, Colegiul civil consideră necesar a-l respinge, or, o autoritate publică urmează să asigure transparența și responsabilitatea decizională în activitatea sa, fapt care în mod direct denotă că informația referitoare la anumite contracte de locațiune ori la contractarea anumitor experți/specialiști, încheiate de o autoritate publică, nu poate constitui secret de stat ori comercial.

Mai mult ca atît, în circumstanțele în care furnizorul de informații ar fi considerat că anumită informație din cea solicitată nu poate fi comunicată, acesta urma să justifice refuzul de comunicare prin indicarea normelor de drept care restricționează accesul la informația în cauză.

În contextul celor supra elucidate, Colegiul civil concluzionează că instanța de fond în mod just a constatat încălcarea dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) lit.b) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau **obligă pîrîtul** să emită actul administrativ cerut de reclamant ori **să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlătore încălcările pe care le-a comis**, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărîrii.

Astfel, Colegiul civil concluzionează că în partea cererii în anulare și restabilirea dreptului lezat, instanța de fond, corect a aplicat normele de drept care se referă speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea supusă apelului, în această parte este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

În conformitate cu prevederile art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1), (1/1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din analiza materialelor dosarului, Colegiul civil reține că, în cadrul procesului în instanța de fond, avocatul Vasili Ciuperca, în interesele AO "Juriștii Pentru Drepturile Omului" a solicitat instanței și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 792, 00 lei, pentru asistența juridică de care partea a beneficiat, fiind asistată în procesul judiciar de avocat

împuternicit în bază de mandat și prezentînd în acest sens ordinul de plată care confirmă achitarea sumei de 5 792 lei (f.d.7, 79, 80).

Conform art.63 alin.(5) al Legii nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Totodată, instanța de apel notează că, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților; copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Deasemenea, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, și alți factori la discreția instanței.

Raportînd prevederile legale supra-enunțate la circumstanțele pricinii, avînd în vedere că legislația națională nu prevede mecanisme clare și explicite cu privire la determinarea criteriilor de apreciere a caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, aceasta urmînd a fi apreciată de instanță din cumulul de probe administrat, ținînd cont de circumstanțele care ar demonstra măsura în care avocatul a fost antrenat la soluționarea cauzei respective, Colegiul civil conchide că pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 792, 00 lei, este exagerată, angajarea reprezentantului la examinarea prezentei cauzei în mărimea cheltuielilor solicitate, nu a fost demonstrată în modul stabilit.

Din considerentele supra menționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia că în această parte hotărîrea instanței de fond este neîntemeiată, suma cheltuielilor de asistență juridică în mărimea solicitată fiind admisă nejustificat, iar drept urmare, instanța de apel consideră necesar a modifica hotărîrea instanței de fond prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică încasate de la suma de 5

792, 00 lei, pînă la suma de 2 000 lei, aceasta constituind mărimea caracterului rezonabil și realmente angajat al cheltuielilor pentru asistența juridică invocată de parte.

În contextul celor supra enunțate, Colegiul civil consideră necesar a admite apelul și a modifica hotărîrea instanței de fond prin micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate, în rest, hotărîrea instanței de fond fiind menținută ca fiind legală, întemeiată și adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor tuturor participanților la proces.

În conformitate cu art.385 lit.b), art.389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se admite apelul înaintat de Consiliul Concurenței.

Se modifică hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Consiliul Concurenței privind constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 07.09.2017, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5792,00 lei, după cum urmează:

Se micșorează de la suma de 5 792 lei pînă la suma de 2 000 lei cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate de la Consiliul Concurenței în beneficiul AO "Juriștii pentru Drepturile Omului".

În rest, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2018, se menține.

Decizia rămîne definitivă în momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței,

Angela Bostan

judecători

Anatol Pahopol

Veronica Negru